

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

2. S. Maximini monasterium, apud Treueros à Constantino Imp. eiusq[ue]
matre S. Helena fundatum, praedijs ac priuilegijs augetur per Dagobertum
Francorum Regem, an. 640.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

Tandem solitudinis amore captus, & oneris Pontificij pertulsus, à S. Martino I. Papa Episcopatum prorsus relinquendi facultatem petiit. Existat apud Baronium, in Annalibus, eiusdem S. Martini epistola, petitionem abnegantis. Ad meliorem porrò vitam S. Amandus an. 662. transiit, in hoc suo Elnonensi monasterio conditus, quod nunc S. AMANDI à suo conditore dicitur, & à Benedictinis possidetur, tertio lapide à Tornaco.

S. SIGEBERTVS) Dagoberti filius, ann. 636. cum à S. Amando baptizaretur, infans XL. dies natus, insigni futuræ pietatis præsagio, respondit, Amen. Rex Austrasie à patre creatus, XII, cœnobia, in his Stabulense & Malmundariense in Arduenna, itemque S. Martini & S. Quintini apud Metenses fundauit, & an. 654. ad cœlites transiit, sepultus in suo S. Martini cœnobia. Quod cùm esset dirutum an. 1552. bellis sequentibus, ossa S. Sieberri Nanceium, Lotharingie metropolim, demum sunt translata, & condita in primatiali Canonico-rum basilica: ubi in magna veneratione habentur.

SCARPVS) fluuius Duacum, Flandriæ opidum, Academia an. 1562. instituta clarum, perluit.

ELNO) fluuiolus. Hinc ELNONENSE monasterium olim sibi nomen induit, quod nunc S. AMANDI dicitur, in diœcesi Tornacensi.

PARISIYS.) Ita medijs ævi scriptores, sed barbarè. Vetustis ac probatis scriptoribus est Lutetia Parisiorum.

DADO) qui & AVDOENVS (teste Sieberto in Chron. an. 649.) Dagoberti Regis Cancellarius, biennio post eius obitum, hoc est, anno Clodouæ Regis 3. Christi 646. creatus est Rotomagensis Archiepiscopus: ut ipsemet in vita S. Eligij lib. 2. cap. 8. narrat. Obiit autem an. 676. in Martyrologij Rom. tabulas relatus.

24.

C A P V T I I .

S. Maximini monasterium, apud Treueros, à Constantino Imp. eiusque matre S. Helena fundatum, prædijs ac priuilegijs augetur per Dagobertum Francorum Regem an. 640.

IN nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Omnia Christianorum non erit industria, qualiter ego DAGOBERTVS, Rex potentissimus, conuenienti consilio Episcoporum meorum, Comitumque legatos de mea parte ad Abbatem MEMILIANVM direxi, man-

A 2

dans

dans ei, ut diligenter inquireret, mihi que per seipsum indicaret, quibus auctori bus illud monasterium S. MAXIMINI constructum, vel cuius imperio à pristinis temporibus esset subiectum.

Hanc legationem Abbas cum fratribus sollicitè percipiens, perfectisque in eodem loco quibusdam vetustissimiis chartulis, invenitum est, ipsum monasterium CONSTANTINI Imperatoris fuisse regale templum, atque iussu eius dedicatum fore, in honore S. Ioannis Evangelistæ, à S. AGRITIO venerabili Archiepiscopo.

In quo videlicet templo, ut idem Pater monasterij nostræ Regalitati certa relatione patefecit, HELENA sacra ... famula petente & fauente, supradictus Imperator pauperes Christi congregavit, eiusque virum Dei Ioannem præposuit, ut in seruitio Dei semper vacarent, & pro se orationibus insisterent, & insuper illius loci habitacionem alia persona noluit subdere, nisi suæ successorumque Imperatorum potestati.

His rebus, ita esse, firmiter intellectis, regio more constituo atque firmissima iussione præcipio, ut nullus ynquam proterue illud monasterium, in quo supradictus Abbas præesse videtur, audeat inire, vel ullam inhumanitatem illi violenter inferre.

Igitur ut assidua recordatio mei meorumque parentum maneret in prædicto monasterio, ipsorum præbendariorum S. Maximini vitalia, sub præmemorato Imperatore constituta, Merchedicto videlicet curia, cum suis appendicijs, vel quidquid infra milliare bannum eadem Ecclesia tenere cernitur, additis mea ex parte prædijs augere curau: quorum nomina hæc sunt, Kannis, Cressiacum, Luycuvich, Regiodola, Vallis Polische, Budeliacum, Taleuana, Loauia.

Hæc loca ad regiam curtem, quæ dicitur Decima, pertinent: quam curtim, cum omnibus rebus ad eam pertinentibus, hoc est, quidquid prædijs visus sum habere, à fluij, qui nuncupatur Runera, usque ad filiam, quæ dicitur Ieder, S. Maximino præsuli in perpetuam hereditatem contradidi.

Insuper cum consilio & rogatu meorum Principum, cateruis inibi Deo deseruentibus hanc legem firmiter ac perpetualiter in posterum habendam decreui, ut centenorum ibidem summa monachorum semper integra maneat & inconuulsa: excepto, si Imperatorum Principumue per sæcula succendentium beniuolentia prædijs augmentetur vel thesauris.

Et si propter paganorum, vel infidelium, vel Christianorum deuastac-

uastationem, ijsdem Christi seruitoribus penuria vltra modum ingruerit, & per thesauri effusionem expelli nequuerit, Dei omnipotentis, & mei meorumque successorum habeant licentiam, allodium è familia, à fi delibus illis contraditum, dandi & vendendi, ante quam Dei destruantur seruia.

Et vt istius chartulæ confirmatio firma in æuum permaneat, describi eam præcepi, & nostro sigillo eam inde confirmavi. Actum *Anno* pridie Nonas Aprilis, anno regni nostri XII. Moguntiæ fideliter, 640. amen.

Signum DAGOBERTI.

HEINRICVS Cancellarius, ad vicem Ruolni Archicapellani, recognoui.

N O T A T I O N E S .

Diplomatis huius autographum hodieque in archiuis Abbatiae S. Maximini adseruari dicunt; quod an. 1624. illius loci Abbas R. P. Heriberto Rosvveido, Soc. Iesu Theologo, ostendit.

S. MAXIMINVS) Treuerorum Archiepiscopus S. Athanasium Patriarcham Alexandrinum, Treueris exulantem, anno 336. excepit. Sardicensi concilio, vnâ cum S. Seruatio Tungrorum Episcopo, an. 347. interfuit. Triennio pòst, cum eodem Seruatio, à Magnentio tyranno, ad Constantinum Imp. in Orientem missus est. *Anno* 305. Martyrologium Rom. 19. Maij consule.

S. AGRITIVS) claruit Constantini Magni Imp. temporibus, & concilio Arelatenſi secundo interfuit. Missus est autem Treueros à S. Siluestro Papa & S. Helena Imperatrice, sacratissimis donis, ut Tunica Domini inconsutili, uno clauorum Crucis Dominica, & corpore S. Matthie Apostoli, honoratus ab eisdem: quæ hodieque Treueris honorifice adseruantur.

C A P V T I I I .

Childericus Francorum Rex, eiusque uxor Blidechildis, dant S. Amando Traiectensi ad Mosam Episcopo villam Baristacum, in agro Laudunensi sitam, anno 656. aut 665.

CHILDERICVS Rex Francorum, & BLIDECHILDIS Regina, vi. gro illustri BERTVNO Comiti, & BERTELANDO Vicario.

A 3

Meritò